

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار آلبانی

انستیتیوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار آلبانی
چاپ «نعم فر اشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هفتاد و ششم

۲۹ مارچ ۲۰۱۵

اجرای نقشه دو ساله ۱۹۴۹-۱۹۵۰

تصمیمات دومین کنفرانس سراسری کمک کرد به این که بسیاری از نقایص کار حزب رفع شود و تجهیزات کمونیست ها و همه زحمتکشان برای اجرای نقشه دو ساله افزایش یابد.

کار اجرای وظایف اقتصادی رو به بهبود رفت. نقشه ۱۹۵۰ بیش از اندازه های معین انجام گرفت و حجم تولید صنعتی در پایان این سال نسبت به سال ۱۹۳۸ چهار برابر شد. ولی کمبود سال ۱۹۴۹ به تمامی جبران پذیرفت و بالنتیجه نقشه دوساله فقط به میزان ۹۱ در صد عملی گردید. معذک این واقعه با توجه به دشواری های استثنائی که در آن دوره وجود داشت کامیابی بزرگی بود.

در ۱۹۵۰ مجموعه حجم تولید کشاورزی به نسبت ۱۹۳۸، ۳۰ در صد افزایش یافت. در جمعی کردن کشاورزی نیز پیشرفت هائی به ظهور رسید. تعداد کتو پراتیوها که در ۱۹۴۸، ۵۶ بود در ۱۹۵۰ به ۹۰ بالغ شد. افزایش تولید صنعتی و کشاورزی مستقیماً بر بهبود شرایط زندگی توده های زحمتکش تأثیر گذاشت. در ۱۹۵۰ در آمد ملی ۱۶.۸ در صد بیش از ۱۹۴۸ شد و در همین سال بنابر تصمیم دولت تخفیف بزرگی در قیمت های بازار دولتی روی داد.

به موازات نتایج رضایت بخش اقتصادی، پیشرفت های مهمی در زمینه سیاسی نیز به دست آمد. انتخابات مجلس توده ئی که در ۳۸ مه ۱۹۵۰ صورت گرفت و ۹۹ در صد از ثبت شدگان در دادن رأی شرکت جستند و ۹۸ درصد آراء به نامزدهای جبهه دموکراتیک داده شد کامیابی درخشانی بود، گواه تازه ای بود بر مهر ورزی و وفاداری خلق به حزب، و بر عزم جزم خلق به دفاع از میهن و ساختمان سو سیالیسم.

در جولای ۱۹۵۰ مجلس توده ئی تصمیم گرفت که الحاقات و اصلاحاتی در قانون اساسی جمهوری توده ئی البانی وارد کند. و این امر با تحولات اقتصادی و اجتماعی که در طی چهار سال پس از تصویب قانون اساسی روی داده بود ارتباط داشت. یکی از مواد الحاقی قانون اساسی چنین بود: «جمهوری توده ئی البانی، دولت کارگران و دهقانان زحمتکش

است». این ماده ترجمان واقعی سیاسی و اجتماعی کشور و مبین جوهر دولت نوین دموکراسی توده‌ئی به مثابه شکلی از دیکتاتوری پرولتاریا بود. ماده الحاقی دیگری نقش رهبری حزب را در سراسر حیات کشور تمثیل می‌کرد. کمکی که می‌بایست به رشد سوسیالیستی کشاورزی داده شود در قانون اساسی ذکر شد و اصل سوسیالیستی توزیع که می‌گوید: «از هر کس بر حسب استعدادش و به هر کس بر حسب کارش» برای نخستین بار صریحاً در قانون اساسی آورده شد.

حزب به سیاست خارجی انقلابی خویش همچنان وفادار بود و به منظور تأمین صلح و شکست تجاوز امپریالیستی یک سلسله تدابیر اتخاذ کرد. در جولای ۱۹۵۰ مجلس توده‌ئی تصمیم گرفت که به دعوت استکهلم مبنی بر پشتیبانی از جنبش جهانی صلح بپیوندد و در عین حال اظهاریه ای حاکی از محکوم ساختن مداخله مسلحانه امپریالیست های امریکائی در کوریا انتشار داد. در جنوری ۱۹۵۱ مجلس توده‌ئی قانونی گذرانید که هرگونه ترغیب به جنگ تجاوز کارانه و هرگونه تبلیغ در این زمینه را محکوم می‌ساخت و این دسائس را «جنایات فاحش به ضد بشریت، به ضد صلح بین خلق ها و به ضد میهن» می‌شمرد.

مبارزه بر ضد مظاهر آستی طلبی با دشمن طبقاتی

امپریالیست ها و رویزیونیست های یوگوسلاوی پس از شکست ۱۹۴۹ به هر دری زدند تا دو باره به دشمن طبقاتی درون کشور دل و جرأت بدهند و نگذارند که نا امید شود و تا می‌تواند مبارزه به ضد رژیم دموکراسی توده‌ئی را گسترش بخشند. به این منظور به تبلیغات دشمنانه لگام گسیخته خویش، به فتنه انگیزی های مرزی ادامه دادند و باز هم دسته هایی از عوامل خرابکار و به خصوص جاسوسان را به البانی فرستادند. عوامل خرابکار و جاسوسان که از خارج آمدند با همدستی عناصر خصومت پیشه داخلی به عملیات جدید ترور، خرابکاری و غارت اقتصاد دولتی و کنوپراتیوی مبادرت جستند. دشمنان به ویژه به تاکتیک اعمال فشار مستقیم بر کمونیست ها و به خصوص آنهایی که در روستا کار می‌کردند دست می‌زدند تا آنها را از راه بدر کنند. به برخی از آنها نامه های تهدید آمیز نوشتند و عوامل خرابکار خود را نزد برخی دیگر فرستادند تا ناگهانی به خانه آنها بریزند. کولاک ها و وسائل مختلفی برای نزدیکی به کمونیست ها به کار بردند، با آنها پیوند ازدواج برقرار کردند، به آنها «کمک» های مادی دادند و غیره... سیل شکایات فتنه انگیز از جانب کولاک ها به کمیته های حزبی سرازیر می‌شد. از این یا آن کمونیست شکایت می‌کردند، از این یا آن تصمیم شدیدی که «بنا حق» در مورد آنها اتخاذ شده است داد خواهی می‌کردند و تقاضای لغو تصمیم را داشتند. عناصر خصومت پیشه، آنچه از خصوصیات خرده بورژوائی راکه در نزد بعضی از اعضای حزب باقی مانده بود حراست می‌کردند و آنان را به نقض اخلاق کمونیستی، و سرقت اموال سوسیالیستی بر می‌انگیختند. حزب، دولت توده‌ئی و زحمتکشان عموماً، برای مبارزه حاد طبقاتی آماده بودند و عزم جزم داشتند که بر کلیه موانع و دشواری ها در راه ساختمان سوسیالیسم غلبه کنند. معذک فشار شدید دشمنان خارجی و داخلی ممکن نبود، اثر نگذارد. حتی در صفوف حزب اثر گذاشت. برخی از کمونیست ها در برابر این فشار به تزلزل افتادند و برخی دیگر سرخم کردند. بالنتیجه مظاهری از اغماض، دل فراخی و مسامحه نسبت به کولاکان و سایر دشمنان طبقاتی پیدا شد و در بعضی ها گرایش به سازش با آنها ظهور کرد.

برخی از اعضای کمیته مرکزی نیز به فشار دشمنان طبقاتی تسلیم شدند، از آن جمله، توک ژاکوا، عضو هیأت سیاسی و دبیر تشکیلاتی کمیته مرکزی. این سست گامی توک ژاکوا به هیچ وجه جنبه تصادفی نداشت. او هرگز از برخی از خصوصیات منفی موروثی روزگار گروه های کمونیست، مانند محلی گری، خود پسندی، رقابت و مسامحه خرده

بورژوازی نسبت به دشمن طبقاتی فاصله نگرفته بود. فعالیت کمونیستی او همیشه از اپورتونیسیم جلی، فقدان هشیاری انقلابی، بی‌مبالاتی در اجرای وظائف و بی‌توجهی با ارتقای پرورش ایدئولوژیک خویش نشانه‌ای داشت. توک ژاکوا در کنگره اول حزب کمونیست البانی از فرصتی که محکوم ساختن فعالیت خصمانه کوجی جوجی به او داده بود استفاده کرد تا خود را یکی از کمونیست‌هایی بنمایند که بیش از همه از کوجی جوجی آزار دیده است و با این طریق تا مدتی روش‌های خویش را که مخالف مشی حزب بود، بپوشاند.

توک ژاکوا پس از کنگره مانند گذشته در برابر فشار بورژوازی سر خم کرد و با اتخاذ مواضع اپورتونیستی در مورد دشمن طبقاتی، لطمه بزرگ بر فعالیت حزب وارد آورد. او عقیده داشت که مبارزه طبقاتی ربه خاموشی است. به نظر او هیچ خطری از جانب امپریالیست‌های امریکائی و رویونیست‌های یوگوسلاوی متوجه جمهوری توده‌ئی البانی نبود. او به شیوه‌های مختلف در ترغیب آن بود که سیاست مدارا با کولاکان به موقع اجراء گذاشته شود، او نزد ارگان‌های دولتی واسطه می‌شد تا مساعدت آنها را به عناصر دشمن جلب کند و عناصر مذکور را از زندان آزاد گرداند، او به فعالیت خصمانه روحانیان مرتجع کاتولیک کم‌بها می‌داد و از آنها به هر وسیله پشتیبانی می‌کرد.

توک ژاکوا با مشی حزب در اقتصاد که برای رشد صنایع سنگین و به ویژه منابع معدنی تقدم قائل بود مخالفت می‌ورزید. به خصوص سر مایه‌گذاری در صنعت نفت را رد می‌کرد. او عقیده داشت که در برنامه اقتصادی در بعضی از رشته‌ها به واقعیت توجه نشده است. روش اپورتونیستی و شکست طلبانه توک ژاکوا موجب اخلال در کار سازمان‌های حزبی و توده‌ئی در اجراء نقشه دولتی گردید.

توک ژاکوا در مسائل تشکیلاتی حزب نیز مرتکب گناهان نابخشودنی شده بود. مسامحه و سستی او در اجراء اساسنامه و تصمیمات حزب، سبک بوروکراتیک او در رهبری، موجب نقایص جدی در سیاست حزب نسبت به کادرها، در اسلوب کار ارگان‌ها و اجزای حزب و همچنین سازمان‌های توده‌ئی شده بود. این امر به نقض انضباط و ضعف انتقاد و انتقاد از خود و فروکش هشیاری نیز انجامیده بود.

توک ژاکوا از این نظریه اشتباه آمیز پشتیبانی می‌کرد که رسیدگی اسناد حزب می‌بایست بیرون از نظارت توده کمونیست‌ها، بدون شرکت مستقیم سازمان‌های بنیادی صورت گیرد.

پلنوم کمیته مرکزی که در فیروزی ۱۹۵۱ تشکیل شد وضع سیاسی و فعالیت حزب را تحلیل کرد، علل بروز اپورتونیسم را نسبت به دشمن طبقاتی فاش ساخت و راه‌های مبارزه با آنان را نشان داد. پلنوم مواضع ضد مارکسیستی و اشتباهات فاحش توک ژاکوا را عیان گردانید و او را از مقام دبیر کمیته مرکزی عزل و از هیأت سیاسی اخراج کرد. کمیته مرکزی با این مناسبت با انتقاد سالم مارکسیستی-لنینیستی از کار خویش دست زد و نقایصی را که تحت تأثیر روش‌های تحقیر آمیز و اپورتونیست توک ژاکوا مورد اغماض قرار داده بود بیدرنگ رفع کرد. تدابیری اتخاذ شد تا رهبری جمعی بهبود یابد، انتقاد و انتقاد از خود تقویت شود، از اعضای پلنوم خواسته شد که بیش از پیش در باره فعالیت خویش گزارش دهند و نظارت منظم‌تر و مؤکدتر در اجراء تصمیمات داشته باشند.

حزب با نیروهای جدیدی مجهز شد تا راه را بر هر گونه گرایش و هر گونه پدیده آشتی با دشمن طبقاتی ببندد و ضربات کاری‌تر بروی وارد آورد. کمیته مرکزی چنین مقرر داشت:

«سراسر حزب باید در نظر داشته باشد که پیروزی‌های ما موجب تخفیف مبارزه طبقاتی نیست. دشمن که پیشرفت‌های ما را می‌بیند و از شکست‌های خویش به خشم آمده است دیوانه وار مساعی خود را برای باز پس گرفتن قدرت افزایش می‌دهد، به شکل‌های متنوعی از اقدام دست می‌زند و آن شکل‌ها را دائماً عوض می‌کند»^۱

^۱ - قطعنامه نهمین پلنوم کمیته مرکزی در باره وضع سیاسی و فعالیت حزب، ۲۳ فوریه ۱۹۵۱. اسناد عمده حزب کار البانی، جلد دوم صفحه

سازمان های حزب در مواضع پیکار جویانه تری قرار گرفتند. تحلیل مارکسیستی- لنینیستی وضع سیاسی و فعالیت حزب که از طرف کمیته مرکزی انجام گرفت و روش مؤکداً اصولی وی نسبت به اپورتونیسیم، به کمونیست ها یاری داد که ضرورت عینی مبارزه علیه دشمنان طبقاتی را عمیقاً و به طور مشخص تر درک کنند و خود را بهتر از گذشته از گونه لغزش به سوی مواضع آشتی با آنان پاس دارند. مقررات جدی تری در مورد تدارک تئوریک مارکسیستی- لنینیستی وضع شد، حزب توده های زحمتکش را نسبت به اشکال جدید فعالیت خصمانه و مانور های تازه علیه جمهوری توده ئی البانی روشن ساخت و هشیاری انقلابی آنان را بیش از پیش بر انگیخت.

سازمان های حزب به ویژه در آن کوشیدند که دهقانان تهیدست و میانه حال را بیش از پیش به مبارزه علیه کولاکان بکشانند و با این طریق سیاست حزب را در مورد محدود ساختن اقتصادی و منفرد ساختن سیاسی کولاکان اکیداً به عمل در آورند. اجرای این سیاست با تصویب مقررات خاصی در باره شناسائی صحیح کولاکان که پس از کار دقیق ارگان های دولتی تحت رهبری مستقیم کمیته مرکزی و کمیته های منطقه ئی حزب عملی گردید، پشتیبانی شد. کولاکان از هرگونه کمکی که دولت به دهقانان می داد محروم گشتند و مالیات های باز هم سنگین تری بر آنها تعلق گرفت. مقرر گردید که در موقع مصادره اموال کولاکان یک چهارم آن به رایگان میان دهقانان تهیدست تقسیم شود.

حزب در عین مبارزه به ضد آشتی طلبی با دشمن طبقاتی، بر کلیه پدیده های سکتاریسم که باعث پیدایش سرگشتگی سیاسی در میان توده ها و مانع تجهیزات آنان برای اجرای وظائف سیاسی و اقتصادی، برای شرکت در مبارزه فعال به ضد دشمن می گردید ضربه زد و از آن کمیته های حزبی که با اتخاذ تصمیمات اداری نابه هنگام در مورد بر انداختن فوری کولاک ها به مثابه طبقه و از همه بدتر، با یکسان گرفتن برخی از دهقانان میانه حال با کولاک ها عملاً موجب تحریف سیاست حزب شده بودند به سختی انتقاد کرد. حزب با هر اقدامی که به طور ساختگی باعث وحدت مبارزه طبقاتی گردد مخالفت ورزید زیرا که فقط دشمنان از چنین اقدامی بهره می برند.

حزب در طی مبارزه برای غلبه بر دشواری ها در طی مبارزه با امپریالیست ها و رویزیونیست های یوگوسلاوی، با دشمن داخلی طبقاتی و با اپورتونیسیم، وحدت ایدیولوژیک و سازمانی خویش را حفظ و تحکیم کرد و بر تجربه خود در کار رهبری سیاسی ساختمان سوسیالیستی کشور افزود.

ادامه دارد...